

(תהלים לו) וצדיק חונן ונוטן). ומשה כך אמר, הגני נתן לו את בריתני. כמו שצדיק שלמעלה נוטן, גם אני הגני נתן, מתקנה להחותיר מתקנה היא, ובשביל ברית זו הרוות בתקנה עליזה. ואם לא תחיה אותו, לא יתקשר פנחס בדורות בתקנה עליזה, שהרי ברית דבקה תמיד בימין עליון. וימין עליזה זה עתיד לבנות בית מקדש, שהוא ברית.

אמר רבי אבא, נזקורי בברבר אחד ששםתי מהמנורה הקדושה, שemu משמו של רבי אליעזר. يوم אחד בא לפניו גוי אחד ואמר לו: זkan זkan, שלש בעיות אני רוצה לחתבע מך. אחת, שאתם אומרם שבנה לכם בית מקדש אחר, והרי לא קיו להבנות אלא רק פעמים - בית ראשון ובית שני. בית שלישי ובית רביעי לא תמצא בתורה, והרי מה שהיתה לו להבנות כבר נבנו, ועלולים אין בו יותר, שהרי שני בימי ישראאל קראו להם הפסוק, וכתווב חי (ח) גadol יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון. ועוד, שאתם אומרם שאתם קרויבים למלך העליון יותר מכל שאר העמים. מי שקרוב למלך הוא שמח (ויהי) פסיד, בל' צער, בל' פחד, בל' דחק, והרי אם בצער ובדלק ובירzon פסיד יותר מפל בני העולם, ולנו לא התקרוב צער ודחק וירגון כלל. אלו קרויבים למלך העליון, ואתם רוחקים ממנה, ולכן יש לכם צער ודחק,

אבל וירגון, מה שאין לנו. ועוד, שאתם לא אוכלים נבלות וטרפות כדי שתהיינו בראים וגופכם יהיה בבריאות. אני אוכלים כל מה שרצוים, ואני

דברעה. (הרא הוא רכוב, תהלים לו) הצדיק חונן ונוטן. ומשה כך אמר, הגני נתן לו את בריתני, כמה הצדיק דלעילא נתן, אויך אנא הגני נתן, מתקנה למתדר מתקנה איה. ובגין ברית דא, רוח בתקנה עליזה. ואילא תחאה בהדייה, לא תקשר פנחס בדרכא דבתקנה עליזה, דהא ברית דבתקא איהו תדר בימינא עלאה. וימינא עליזה דא, זמין למבני כי מקדשא, דאייה ברית.

אמר רבי אבא, ארכנא מלחה חדא, דשםענא מבוצינא קדיישא, דשםע משמיה דרבי אליעזר. יומא חד, אתה לקמייה חד חכמים גוי, אמר ליה סבא סבא, תלת בעין (דף רב"א ע"א) בעינה למתבע מננה. חד, דאתון אמרין דיתبني לכוי כי מקדשא אחרא, והא לא הו למבני אלא תרי זמין, בית ראשון ובית שני, בית שלישי (ובית רביעי) לא תשכח באורייתא, והא מה דתוה ליה למבני, כבר אתבנון, ועלולים לית ביה יתר, דהא תרי בתה יישראאל קרא לון קרא. וכתיב, (ח) גдол יהיה כבוד הבית זהה האחרון מן הראשון.

וتو, דאתון אמרין, דאתון קרבין למלכא עליזה, יתיר מפל שאר עמיין, מאן דמתקריב למלכא, איהו חדי (תהי) פרדר, בל' צער, בל' צער, בל' דחילו, ובל' דחיקו. והא אתון בצערא ובדחקא ובירגונא פרדר, יתיר מפל בני עולם. ובנן לא אתקריב לון צערא ודחקא רחיקין מגיה, ועל דא אית לכו צערא ודחקא אבלא וירגונא, מה שלא אית לו.

וتو, דאתון לא אכל נבלה וטרפה, בגין דתיהוו בריאין, וגופא דלכון להו בבריאותא. אנן אכלין כל מה דברענן, ואנן פקייפין בחילא בבריאותא,